

Sborové noviny

březen 2017

**Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte.
Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?
Já povedu pouště cestu, pustou krajinou řeky. Izajáš 43:18-19**

- **Úvodník: Poklad v hliněné nádobě**
- **Klinická smrt?** (k zamyšlení)
- **Koloběh života** (báseň)
- **Narozeniny a oznámení**

*Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. **Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás...***

2. Korintským 4:6-7

Boží Slovo nám říká, že máme Poklad. Z milosti Boží jsme Ho mohli najít. Když někdo najde poklad, tak jeho radost je obrovská. S touto radostí se chce podělit se všemi kolem. Ty největší nalezené poklady světa čítají hodnotu několika miliard dolarů, přesto je to ve srovnání s tím, jaký poklad jsme získali v Bohu, pouhé zrnko písku na poušti.

Uvědomujeme si tuto skutečnost? Nebo je to pro nás jen fráze, náboženský termín, slovo neurčitého významu? Bůh, který slovem stvořil světlo a celý vesmír, se nám dává poznat v Kristu Ježíši. On je tím Pokladem, který změnil celý náš život. Ježíš mluví v podobenství o Božím království a ukrytém pokladu v poli, že jeho cena je tak veliká, že by byla pošetilost, nedat vše, pro jeho získání. Použité řecké slovo „thesauron“ se dá přeložit jako pokladnice, shromaždiště pokladů. Co je tedy tím pokladem? Evangelium, jehož středem je Ježíš. Je to Ježíš samotný. Život s Ježíšem. Ten kdo jednou zakusil život s Ježíšem, pozná, že není nic lepšího. Těžko se to dá popsat slovy, ale věřím, že většina z nás ví, že On je tím pokladem nejcennějším. Kéž bychom dokázali docenit tento fakt.

Proč je psáno, že tento poklad máme v hliněných nádobách? Hliněné nádobí v té době bylo jednou z nejpoužívanějších věcí. Hlínny bylo všude dost, takže když někdo toto, jinak docela křehké nádobí rozbil, tak to nebyla žádná velká škoda. Jelikož se často používalo, bývalo různě popraskané, uštípnuté, nebo otlučené, ale dokonale plnilo svůj účel. Proč si Bůh používá právě takové nádoby? Text nám říká, že je to proto, aby bylo jasně vidět co, pochází od dárce. To byla i Pavlova zkušenost. Dle všech indicií, které máme v Písmu, můžeme říci, že byl mužem, který byl často na pokraji sil, nemocným, odmítnutým, opuštěným a zápasícím... Přesto však neustále nabývajícím nových sil, nevzdávajícím se - a Bůh si použí-

val tuto hliněnou nádobu, jako žádnou jinou. Boží moc se zjevuje v naší slabosti. Ano, jsme jenom křehké nádoby sužované lidskými slabostmi, hříšnými sklony a nemocemi. S tím se musíme vyrovnat. Tím to však nekončí - my totiž máme v těchto hliněných nádobách ohromný poklad. Náš úvodní text pokračuje... *Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahnáni do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi.* (2. Korintským 4:8-9)

Bůh má zalíbení činit ze slabých silné. Boží slovo nám jasně hovoří o tom, že se nemusíme bát, ale naopak, máme být odvážní a smělí, protože náš Bůh je velký a mocný.

Máme mnoho svědectví o Boží moci v našem životě a ještě více jich je zapsáno v Bibli. Nechme se povzbudit Božím slovem, které nám říká, že když Bůh je s námi, kdo je proti nám? Vzpomeňme na Gedeona, nejslabšího z nejmenších. Bůh ho použil, navzdory jeho mínění o sobě samém.

S rukou na srdci si přiznejme, kolikrát jsme ve svém životě řekli, že to nezvládneme, že se pro to nehodíme a tak jsme nedovolili Bohu, aby mohl skrze naše životy zjevit svoji velikost a moc.

Stejně to můžeme vidět u povolání Mojžíše. Hned měl spoustu argumentů, proč on je ten špatný kandidát. Jedna z výmluv byla, že neumí mluvit. Co mu na to řekl Bůh? „Nyní jdi, *já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit.*“ (Ex. 4:12) Možná máme i my mnoho námitek, proč by si nás Bůh nemohl použít. Ale on chce! Ten poklad je v tobě! Chopme se této pravdy a dejme Bohu prostor, aby si nás použil v našem městě, v naší práci, rodině, sboru, v našem okolí, všude tam kde se nacházíme, aby Jeho moc mohla být skrze naše životy vidět.

Marek Slusarz

Video o klinické smrti a zážitcích v nebi a pekle

Mnoho lidí na zemi zažilo klinickou smrt (zážitek blízké smrti). Někteří z nich vyprávějí o tom, že byli v nebi nebo v pekle. Na internetu je spousta takových svědectví a mnohé z nich jsou v rozporu s tím, co říká Bible o nebi a pekle. Mnohá svědectví si svými ideami navzájem odporují. Existuje i jisté video (svědectví), které používají Adventisté sedmého dne a lidé, kteří nevěří, že peklo bude místem věčného utrpení. V něm jistý muž viděl hroby věčně spících lidí (což mělo znamenat věčný trest). Bylo to na podporu doktríny, že přece "hodný Bůh" nemůže dopustit, aby někdo věčně trpěl. (Zdá se mi, že taková tvrzení cosi ubírají z Kristova díla na Golgotě.) Další svědectví naopak zevrubně popisují ukrutné mučení v pekle. Každý svůj zážitek v pekle popisuje jinak.

Stejně tak zážitky v nebi. Jistá žena z katolické Jižní Ameriky ve svém svědectví mluvila o jistém bolestném očišťování svatou vodou anděly a Kristem, které prožívala před nebesy. Kristus ji při tom pravil: "Chci, abys byla spasena, má dcero". V jistém smyslu svědectví připomínalo katolickou doktrínu očiště. Navíc do nebe můžeme přijít pouze buď spasení nebo nespasení, nic mezi tím neexistuje. *Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud. (Žid. 9:27 B21)*

Klinická smrt z hlediska Bible

Zážitek blízké smrti se pravděpodobně jeví jako fenomén posledního století. Možná spoustu lidí překvapí, že jeden takový zážitek je popsán i v Bibli. Měl jej apoštol Pavel, pravděpodobně když byl kamenován, protože jej považovali za mrtvého. *Vtom ale dorazili Židé z Antiochie a Ikonía a strhli davy k tomu, aby Pavla ukamenovali. Když už ho měli za mrtvého, vylekli ho za město. Když ho však obstoupili učedníci, vstal a vrátil se do města. Druhého dne pak s Barnabášem odešel do Derbe. (Sk 14:19-20 B21)*

Pokud Pavel vzpomíná na tuto událost a pokud mluví o sobě, líčí to slovy: *Musím se pochlubit, i když to není k užitku; přicházím teď k viděním a zjevením Páně. Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím - Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje - zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví (2. Kor. 12:1-3)* Dnešními slovy - Pavel měl zážitek blízké smrti (prožil klinickou smrt). Definice toho, co je vlastně klinická smrt, se různí. Je taky možné, že Pavel nebo ten, o kom psal, zemřel a poté byl vzkříšen. Podobný zážitek mohl mít prorok Jonáš, který ve svém žalmu vyznává: *Volal jsem ze svého soužení k Hospodinu, a odpověděl mi, z lůna podsvětí jsem křičel o pomoc, a uslyšel jsi můj hlas. (Jon. 2:3 ČSP)* A dále: *Sestoupil jsem k základům hor, země*

za mnou navěky zavřela své závory, ale ty jsi vyvedl můj život z jámy, Hospodine, můj Bože. (Jon. 2:7 ČSP) Ze slov, které jsem zvýraznil, se někdy vyvádí závěr, že Jonáš v břiše ryby zemřel a poté byl vzkříšen.

Když se vrátíme k tomu, co zažil Pavel, je pro nás důležité, jak biblický autor svůj zážitek popisuje a hodnotí. O to více nás překvapí jeho prohlášení: **a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit.** Tím se budu chlubit, sám sebou se chlubit nebudu, leda svými slabostmi. I kdybych se chtěl chlubit, nebyl bych pošetilý, vždyť bych mluvil pravdu. Nechám toho však, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo ode mne slyší. **A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval. (2. Kor. 12:4-7)** Protože jako křesťané věříme, že Písmo je inspirované, můžeme si být jistí, že Pavel je jediný, komu můžeme stoprocentně věřit, že byl v nebi "a uslyšel nevypravitelná slova" a měl "výjimečné zjevení". Přesto nás v Písmu nezaplavuje roztodivnými zážitky v nebi ani popisy pravé a levé nohy pekla. Ale dělá závěr, že to, co zažil, "není člověku dovoleno vyslovit", což při tak velkém zážitku může být pořádný "osten".

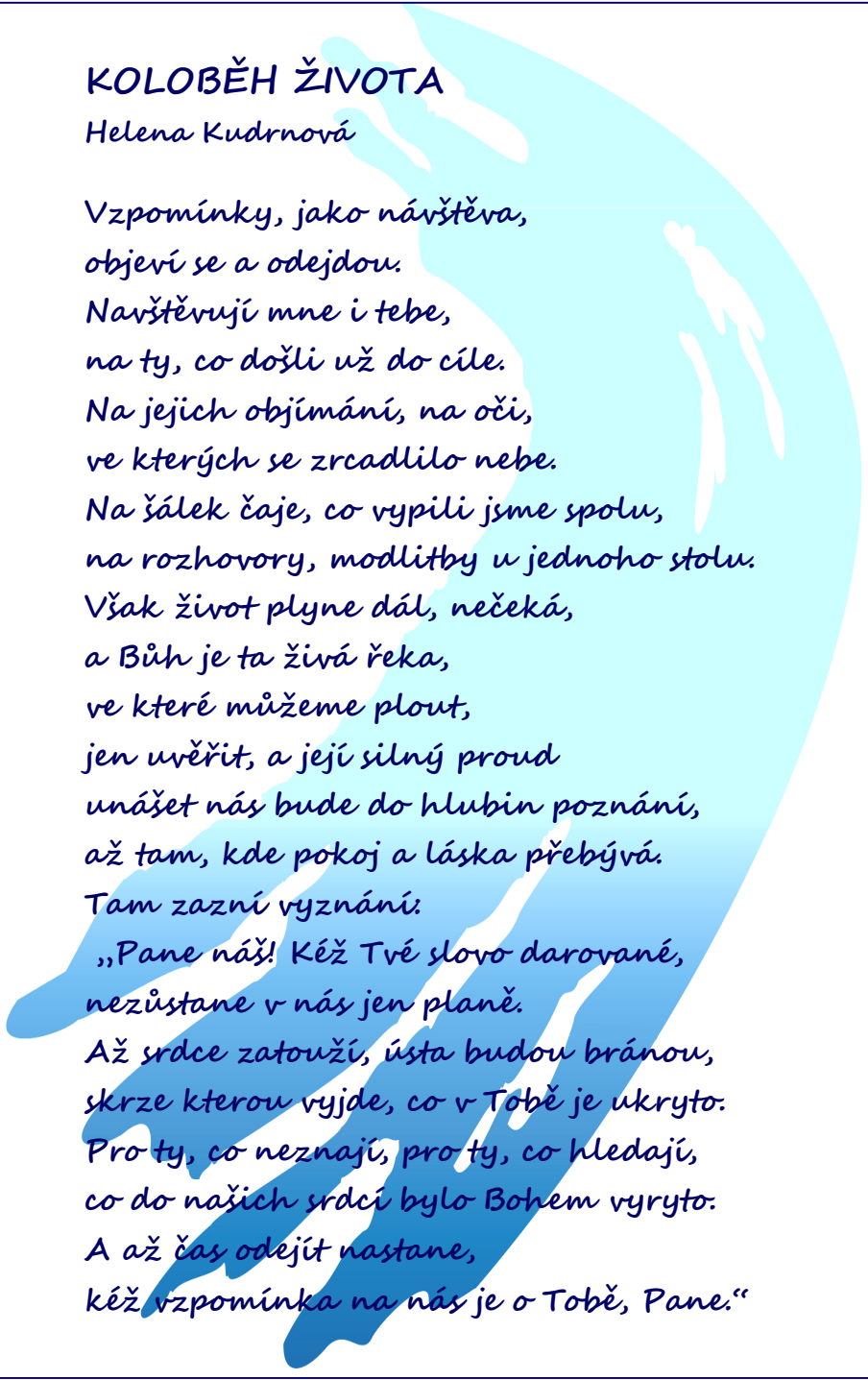
Jaký tedy můžeme udělat závěr ohledně svědectví o klinické smrti? Takový zážitek je možný. Je popsán v Bibli. Avšak obsah vidění nám autor nesděluje. A sděluje nám vůbec Bible jak to v nebi vypadá? Zdá se, že každý, kdo tam nahlédl, viděl něco jiného. Bylo to za jistým účelem, pro daného člověka. Tak bychom měli posuzovat i zážitky blízké smrti. To, co tito lidé zažili, nejsou skutečné popisy nebe a pekla a nejsou to zprávy a zjevení pro všechny lidi na zemi. K tomu postačí Bible.

Když se podíváme na různá zjevení proroků, vidíme, jak se od sebe liší při popisování Boha, andělů a třeba i praktických věcí jako je svatyně. Mojžíš udělal stánek podle vzoru, který mu byl Bohem zjeven na hoře. Šalamoun vystavěl chrám podle sebe. Ezechiel viděl zase jiné zjevení chrámu. Jiný chrám byl postaven po návratu z babylonského návratu. Jiný byl stavěn za Ježíše. A který ten chrám je vlastně ten pravý? Jan v knize Zjevení zase popisuje nový Jeruzalém. A dělá o něm závěr: **Avšak chrám jsem v něm nespatrił: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek.** To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. (Zj. 21:22-23) Nikdo neviděl originál, každý, kdo nahlédl do nebe, viděl pouze odlesk, který každý vnímal a zapsal jinak. Originál uvidíme pouze tehdy, pokud obstojíme před Božím soudem. Musíme se zatím spokojit s tvrzením: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují." (1. Kor 2:9)

Jakub Koziel

KOLOBĚH ŽIVOTA

Helena Kudrnová

Vzpomínky, jako návštěva,
objeví se a odejdou.
Navštěvují mne i tebe,
na ty, co došli už do cíle.
Na jejich objímání, na oči,
ve kterých se zrcadlilo nebe.
Na šálek čaje, co vypili jsme spolu,
na rozhovory, modlitby u jednoho stolu.
Však život plyne dál, nečeká,
a Bůh je ta živá řeka,
ve které můžeme plout,
jen uvěřit, a její silný proud
unášet nás bude do hlubin poznání,
až tam, kde pokoj a láska přebývá.
Tam zazní vyznání:
„Pane náš! Kéž Tvé slovo darované,
nezůstane v nás jen planě.
Až srdce zatouží, ústa budou bránou,
skrze kterou vyjde, co v Tobě je ukryto.
Pro ty, co neznají, pro ty, co hledají,
co do našich srdcí bylo Bohem vyryto.
A až čas odejít nastane,
kéž vzpomínka na nás je o Tobě, Pane.“

KONFERENCE PRO MUŽE moravskoslezské oblasti PŘEKONEJ SVÉ LIMITY!

Sobota 4. března 2017 | 9:30 – 16:00
Apoštolská církev, ul. Selská 29, Havířov

PROGRAM:
**CHVÁLY, VYUČOVÁNÍ,
SVĚDECTVÍ, MODLITBY A OBĚD**

Pavel ČEP – druhý pastor sboru AC Uherský Brod. Slouží jako nemocniční kaplan. Ženatý a otec 5 dětí.

Lumír FOLVARČNÝ – pastor sboru AC Karviná a senior MSO. Touží vidět zdravé rodiny, které jsou vedené zbožnými a moudrými muži. Ženatý 27 let s manželkou Ilonou, otec dvou dospělých dcer.

Peter KOZIC – misionář AOG USA, v jehož srdci je silná touha budovat službu mužům v AC ČR. Ženatý 37 let s manželkou Janou, otec tří dospělých dcer.

**Pokud chcete oběd ZDARMA, je nutno se ZAREGISTROVAT
do úterý 28. 2. 2017 na www.achavirov.cz**

**Sborové
noviny**

číslo 3, ročník 24

SbN vychází jako měsíčník pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **22. 3. 2016**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2016